

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hetfő

112. szám.

Pest, július 24. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országuton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapeston házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapeston 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p fizettetik.

Hogy a ministerium a nemzet irányában nem őszinte, nem egyenes, a mai ülésben teljes napvilágra jött.

A mi a hadügyministert illeti, ő róla tudva van hogy roppant radeckianus. Ennek bebizonyítására ott a fényes tanuság, a minister beszéde, melly a közlönyben ki van adva.

Azon beszédből mindenki láthatja, hogy a hadügyminister az Olaszországba küldendő hadserget egészen a régi elvek szerint akarná alkalmaztatni.

De a többi minister ?

Szegény volt és pirulás... de szóljanak a tények.

A reformált válaszfeliratban, ez ügyet illetőleg, következő sorok fordulnak elő.

És amint őszinte azon hódolat, mellyel hű Magyarország felséged iránt viseltetik: szintugy ohajtja, hogy e kérdés, a trón méltóságához, s a viszonyos jogos igényekhez képest oldassék meg, a hazánkban rend, és béke biztos helyre állításának, s országunk erkölcsi, s anyagi épségének biztosítása esetére örömet nyujtandunk felségednek segédkezet oly békés egység megköltésének eszközzésére, melly egy részt a trón méltóságának más részt az olasz nemzet alkotmányos szabadságának, s méltányos kívánatainak egyaránt megfeleljen.

Az a „biztosítása esetére,” oly semmit nem mondó phrasis, hogy abból az is következik, hogy ha jó Insprukból egy levél, mellybe benne lesz,

hogy igen, mi biztosítunk titeket hiveim, lelkeim, drága magyarjaim, a magyar sereg azonnal mehetne Olaszországba.

Azonban a ház egyik tagja ekkép indítványozta a szerkezetet módosítani: ha hazánkban a rend és béke helyre állittatik, s országunk erkölcsi, s anyagi épsége biztosítva lesz . . .

Az olvasó láthatja a két szerkezet közötti, roppant különbséget.

Szavaztak. A jelenvolt ministerek, a két értelmű jesuita szerkezet mellé állottak fel. — Az oppositio, vele a kamra függetlenebb tagjai a másodikra.

És így a ministerium orra elől a gyönyörű hátulsó ajtócska, mellyet különben jó előre arra néztek ki magoknak, hogy azon con amore ki s bejárkalgathassanak, a kamra szemességénél fogva bezáratott.

A jelenet a legzordabb fütty volt azon dramai pillanatra, mellyet a multhéten valánk szerencsések átélvezni.

Oly ministeriumnak, mint a mienk, kemény dolog egy ilyen politikai kseft, hanem bele is tört bicskájok, s így mostanában az olasz ügy nem más, mint nesze semmi fogd meg jól.

Fájdalom megmaradt a rossz benyomás, és a villámként terjedő hír, mellyet elfojtani nem lehetend. Népünk bizalmatlankodni, Europa pedig gyűlölni fog bennünket.

Azonban ne igen cömplentirozzunk a többségnek; mert tudhatja mindenki, hogy ha a ministerium felszóltott volna, az eredmény más, épen út ki.

Minket a magyarok istene mentett meg. A ministeriumnak eszébe sem jutott, hogy a kamrában csak egy ember is találkozhassék, ki az átcsusztatási szándékot észre vegye.

Mit tett tehát itt a magyarok istene. Azt hogy a szavazáskor csak két minister volt jelen, két olyan, kitől a többség egyénei nem félnek, és a kiknek nem szokásuk az ülőket felnézegetni.

És mily egyszerű könnyúséggel volt megtéve a módosítás.

Szegény nép, illy nyomoru történetességektől függ a te sorsod.

Kovács Lajosnak e pár nap alatt a követkamrából kifelé állott a rudja.

Képzelteti az olvasó, hogy ez a jó fiu, ki a ministerium mellett oly nagy kortes, mit vihetett végbe maga mellett.

Mennyi kézzorongatás, mennyi epedő pillanatot!

A vád azonban kemény volt. Négy- ötszáz ember protestált a választás ellen.

És ennyi polgártársaink tanubizonyságára a kamra mitsem adott, még azt sem engedte meg, hogy a vádlott ellenében vizgálat rendeltessék.

Nem azért jöttünk, hogy gondolkozzunk, hanem hogy restelláljunk.

Igy szólott egyszer egy szatmári kortes.

Ma a követkamara beazélt így. Nem azért jöttünk, hogy vizsgálódjunk, hanem azért hogy szavazzunk.

De hogyis szavazták volna onnan ki Kovács Lajost, a két pengő forintos casino házigazdáját.

A közvélemény előtt azonban Kovács Lajos el van ítélve. A kamarának a szavazás alatt ítélőszéknek kellett volna lenni, és lett pártszavazat.

A jobb oldalról, s a centrumból alig állott fel néhány ember.

Kovács Lajos a szavazat után nagy lélekzetet vön. —

Széchényi is örül: azon reménnyel biztatja magát, hogy ha a kamrával még illyesmit is ki lehet vinni: akkor bátran neki, egy pár buzdító szó, titkos ülés, s a többség neki áll, hogy a leszakadt lánczot a Dunából velők kihuzzassa.

A többség előtt semmi sincs lehetetlen.

A Pesti Hirlap, ki nyugalmas melegegedetségében híven jelképezi az áldott emlékü Jelenkort, egy kis változtatás kedvéért egy viczet csinált.

Azt kéri mit mondana az ország ha választania kellene egy felől Battyáni, Deák, Kossuth, más felől: Madarász László, Perczel Moricz és Pálfi Albert között? —

Krisztusban atyámfia, békes hazafitársam Pesti Hirlap, ki a censura alatt azon hirben állt vala, hogy liberalis, tudja megön, hogy az ország nem szokta azt kérdeni: Batthyáni, Deák, Kossuth vagy Madarász, Perczel, Pálfi?

Az ország csak azt kéri, mit mondanak neki az embernek.

Jaj annak az országnak, melly azt kéri: ki mondja, nem pedig mit mondanak.

A ministerium azt mondja. Futkározzunk Inspruckba. Hordjuk onnan zsákszámba a czédulákat, keveredjünk harcuba a civilisalt Európával. Engedjük hogy velünk a reactio pártja bolondot üzzön. Bizzunk olyan emberekben kik harmincz s több évek óta vak eszközei voltak a régi rendszernek. Legyen minden biztosítékunk kitéve annak hogy a sorkatonaság kártya alkotmányunkat tönk-

re tegye. És gyártsunk Austria hasznára, az olasz beavatkozásra nézve olyan argumentumokat, melyek perfecte quadrálnak arra is: hogy a status adosságokat elfogadjuk, és mind ezt miért: egy idealban létező osztrák szövetségért. Osztrák szövetség: Bárány, farkas. Szalona és kutya. Osztrák kormány! Osztrák hatalom! ez aztán a rendületlen alap, melyre jövőnket fektetjük. — Egy beteg fejedelem Insbruchban. Alkotmány gyűlöli Camarilla. Ischlben egy összeesküvő reatio párt. Bécsben a hozzánk legellenségesebb kormány. Prága. Gallizia. Szláv többség a birodalmi törvényhozásban. Aula. Barricádok!

Ezeket mondja a három első név. Az az, hogy Kossuth nem is mondja, mert olvassuk a Közönyben, hogy ő szokott beszélni mint Kossuth, és szokott mint minister.

Az utóbbi három pedig mást mond.

Mást, rövidet, egyszerűet, s míg a három első a kivételben millió akadályokkal jár, a három utolsó tiszta világos és könnyen megérthető.

Mi csak ennyi mondunk:

Egy belőlről keletkező nemzeti politika. Minden erőnk megfeszítése, hogy a lehető legrögtöbben a vérszék szembe szállhassunk.

Ellenségeink, nem azért nem támadnak meg minket komolyabban, és nagyobb szertűen, mert a ministerium boldoggal boldogtalannal czéduluzgatik, hanem mert még nincsen készen.

Mi diplomatikázunk, ők készülnek. És ha készen lesznek, a mi protocolumainkkal annyit sem tehetünk ellenükben mint hajdan, nem tehetünk a corpus jurissal.

A ministerium a táblabíró rendszert követi, épen hogy egy nevet változtatott meg. A corpus juris helyébe, most az instructio levelek jöttek dívatba.

Egy kotnyeles hivatalnok tegnap kibökkenette, hogy Bernát József, táblabíró a királyi tábla ítélő ülnöke szeretne lenni.

A tekintetes táblabíró ur, igen szép dolgot kíván, ő az igazság kiszolgáltatásában akar munkás lenni, a mi természetesen olly hazafiai foglalatosság, hogy az bárkinek is becstüetére válhatnék. . .

Azért mi Bernát Józsefet ezen szándékában, bár nem sokat tehetünk mellette, a mennyire lehet pártolni és istápolni akarjuk.

És pedig ollyaténképen, hogy a hányszor ő tensusasága valami érdemet talál tenni, azt nem mulasztandjuk el a lopunkba bele registraralni.

I. Érdem.

A szombati gyűlésben Pulszki Ferencz a rend ellenére egy tárgyban másodsor is akarván szólni, a ház méltányos érzésű tagjaitól rendre utasított.

Köztudomás szerint Pulszki a ministerium legnyersebb csapófája, beszéde merő galuska az oppositio ellen.

A ház zugott pissegett a rendtelenség ellen. Pulszki ingadozott, s már fél leszállóban volt.

Azonban még ott marad, vagy tiz perczig,

mert voltak elég pártolói is. Különösen kellemsen eshetett a ministeriumnak, mint kiáltozgatott nagy buzgóságában Bernát József...

Ne hadd magad, öcsém Pulszki!

Ne hadd magad, öcsém Pulszky!!!

Ne hadd magad, öcsém Pulszki!!!

Hagymakoszoru.

Győrtől nem messze fekvő helységben elment egy nemzetőr kapitányához, kihez is szólott ilyen formán: Kapitány uram! nekem azt mondta egy asszony, hogy kutya-pofám van; no ha kutya-pofám van, hát nem bánom, nem leszek nemzetőr tessék kitorúlni.

Ugyanott egy másik meg azt mondta kapitányának, hogy mikor a multkor beirták, ő azt mondta, hogy csak 49 éves, pedig most kitudakolta, hogy már 50 éves, tessék kitorúlni.

Győrhez pedig közelebb, mint Pannyédhez, egy uri ember rögtön bizonyos inexpressible bajba esett; 20-án pedig — hir szerint — megesküdtek, hogy ők nem fognak a ráczok ellen marsérozni, mert ők — mint a felejtethellen emlékeztü istenben boldogult löbliches Bürgercorps tagjai — Győrnek el nem hagyására, védelmére esküdtek. Lám, minő hősiesség elszántság,

Majd el is feledtem mondani, hogy az említett urak, sógorok nagy Bier-Freundok, és hogy itt hire jár, miszerint bennünket is levisznek a ráczokra.

A győri pecsovicsok Zámolyra tették át az ötévényi kerület választó helyét, mert bizonyosan hallották, hogy a nemtelenek nem akarnak — átkelve a Dunán — Zámolyra menni. Nem is sokan mentek, és ezek legnagyobb része is nem szavazván, ismét Balog Cornelt tette követé a nemesség.

Hagymakoszorút neki! A nemzetgyűlés pedig kinyilatkoztathatná, hogy miután ő az ötévényi követ választását semmité meg, helyébe csak ötévényi követ mehet, ergo consequenter Zámolyi követet nem ismer, és így folglich Balog uram ismét kicseppenne. Sic.

Radicalis.

Harmadik cantate Balogh Kornélról, egyszersmind az ő bucsuztató éneke! carmen lugubre, ad notam: Elmehetsz drága madár!

Az ur isten hatodik, az az: az utolsó napon teremté az embert! Igaz, nagyon is igaz! A teremtés kovása csak maradvány volt, melyből az ember teremtetik, például: Balogh Cornél, ez valószínű vakarcs!

Az ur isten megteremtén az embert, később azt maga is megbánta: de mikor Balogh Cornél a bábakézből kicsuszott, kicsibe mult, hogy a teremtését is nem szidta!

De már meg van! Balogh Cornél épen egy olyan malheur a teremtésben mint mikor a calli-

ograph mester művén a toll megcsuszik, és egy nagy disznót csinál.

Azonban bizunk a teremtés könyvének erős lapjaiban, hogy egy kis vakarás nem csinál lukat.

Kezdjünk hozzá!

Szinte ropog a kés! se baj, Balogh urnak még csak a képén vagyunk, ez pedig borzasztó vastag, az ilyen fajú bőrről mondák quondam: lederne Hoosen dauern lang!

Másodsor is megválasztatá magát követnek ez az ur! a pecsovics párt a kerületet Ötévényből Zámorra tette át! Itt lakik a nemesség, ez pedig ollyan, mint a wasserdicht kalap, semmit sem vesz magába, a mi liberalis!

De jó az isten, jót ad; és az országgyűlési verificatio tudni fogja, hogy az ötévényi kerület csak Ötévényen választ követet és nem Zámoron; s miután a jegyzőkönyvben 7 — 800 ember nevében protestatio is van; resultatunképen az le-szen a summa summarum, hogy: ibis, redibis!

Balogh Budán kuksol, hogy azt mondhassa, hisz én közel sem mentem a választáshoz? a bizalom tudtomon kívül (?) keresett meg! Oh, oh! hogy a bagó csipje meg magát, hisz az ördög sem megy maga mindenhová, hanem a hova maga nem főr, oda legalább okvetlenül egy vényaszszonyt küld!

Baloghnak egyik főkortese csizmadia: jó volna megkérni ezen embert, tegyen úgy Baloghnak mint szokott tenni csizmájának azzal a nagy fával, melynek fordítófa a neve!

Győrben él még a vármegye bábája, ki Balogh kereszteltetésénél volt, és megesküszik a tiz ujjára, hogy Baloghnak a keresztmamája véletlenül-e, vagy mikép? de mikor a keresztelő pap kérdező: ellene mondasz é az ördögnek? Azt felelte: nem! —

És itt van annak a kulcsa, miért fogja Kornél urfit elvinni a manó!

Holnap lesz szerencsém Király Lajos győrmegyei mérnököt bemutatni, ez Baloghnak Heer Bruder-e!

Dominus tecum.

Pest, jul. 21.

Spectakel... magyarul botrány.

Hja! elkényeztetett gyermeknek végre anyja sem tud parancsolni, sőt nyüglődéseit, szeszélyeit és bántalmait is tűrni kénytelen.

Kimondta a kisebbség, hogy ministeri Crisis nem akar előidézni, a többség pedig hosszas bizalmat hangoztatott.

Ennek természetes következése, hogy nem nagy lelki erő, de sok önmegtagadás koll hozzá, kimondani, hogy az izgága kisebbség törpüljön meg.

De nem természetes következése az, hogy ha a minister felhívja a házat bizalom kijelentésére, és a roppant bizalmaskodás után folyóságát tévesztett hangon felszólítását még azzal indokolja, miszerint azt tennie kelle, hogy a kisebbség megtörpüljön. — Azután mikor a kisebbség az értekezésnek helyét nem találja, — akkor azt fe-

leli, hogy én a házat nem szólítottam fel, csak azt mondtam, fel fogom szólítani.

Már lelkeim, jelen voltam, s hallgattam, nem jegyeztem ugyan, de sikete vagyok.

Soha emberen nagyobb erkölcsi erőszak nem gyakoroltatott, mint ma a képviselők házában a kisebbségen.

Az egyik minister azt állította, hogy az a fogalmazás, melyet a pénzügyminister a válasz feliratnak az olasz ügyre vonatkozó czikke helyett tett fel, ministeri felvilágosítás, melyet kinyomatni nem lehet, hanem rögtön tárgyalni kell, s a képviselők az által, hogy a ministert szavazásra felszólították, elállottak a mit tárgyalástól, s csak a miként? - hez szólhatás maradt fent.

Az az megadták Olaszország ellen a katonát, s már csak arról vitázhatnak, mikép rendelkezhetik arról Austria.

A másik minister azt mondta, hogy az általa feltett szerkezet az összes ministerium nyilatkozata, melyhez létét köti, s mint ilyen tehát bizalmi kérdés, és felhívja a házat, nyilatkozzék van e bizalma a ministeriumhoz?

Persze, hogy rettenetesen s hosszasan hangzott a van! van! . . .

A harmadik végre azt mondta, hogy ő is elhiszi már, hogy a haza veszélyben van, de nem ott künn (a párttűtö illyrek s ráczok) (hanem itt ben) (a képviselők házában) vannak a haza ellenségei.

Bizhatnak önök a ministeriumban, tudja az, mikép kell, legalább szóvitában ütközetet nyerni.

Szabályt hozat, miszerint a ministernek mindig szabad szólani, mikor neki tetszik.

Azután önökkel egyenként váltanak szót, majd szóhoz sem bagyják önöket jönni, hanem egyik a másik után beszél. Egyik más térre viszi a tárgyat, s másik bizalom szavaztatással vágja ketté az értekezés lehetőségét. Sőt tovább megy bosszút szór önökre, hogy törpüljenek meg.

S uramfia! e bosszukitörésnek tapsoltak, nevettek . . . Sirni kellett volna uraim! Méltó visszatejesztés s neheztelést nyilvánítani.

A ház tekintélye, méltósága, fensége, nem csak egy nemzetet is értelmes kisebbség, de egyes bármi színezetű tag lehurrogása által is megsértetik. S ma nekem, holnap neked . . .

Igy a kisebbségnek nem maradt egyéb hátra, mint a ház méltóságára hivatkozni.

De megmutattattott, hogy a ház méltósága nem sértetett meg; mert a ház tagjai közt vannak a haza ellenségei.

A kisebbséget nem legyőzni, de elnémitani, s pulverizálni volt a hadmunkálat czélja . . . Ez irtó hadjárat volt.

Engem elragadott a kisebbség higgadtsága.

Önök kisebbség! ugy tevének mint a jelenlegi igazságügyminister a szentgróti levelek ellemzésére.

Nem feleltek.

És ha önök nem mértéklik, de szintugy elhagyják magokat ragadtatni a szövedély által, mint a vitatkozás ellen felhívott többség diadali mámorában a ministerium, főleg a pénzügyminister, — ki maga később jónak látta elmondani a mea culpát, — hova vezetett volna az??

'S mit is felelhetek volna önök?

Itt is az volt az argumentum, mi a mostani igazságügyminister ellen: t. i. a ki azt nem hiszi, hogy Ausztriával össze vagyunk házasítva, és a magyar reform, csak az ausztriai érdekek egyeztetve történhetik, — az párttűtö . . .

Argumentum ez? Lehet erre mást felelni? mint azt: a botnak is két vége van.

De önök kisebbség nem fordították meg . . . Igen okosan.

Nem önök törpültek meg, 's nem önök csepültek le. Önök a nyomás által, mint a pálma, magasra emelkedtek, gyökeret és sudarat vertek.

Valljon a pénzügyminister formulázása, a ministeri jegyzőkönyv kiigazítása volt e? vagy a válaszfelirat olasz ügyre vonatkozó cikkelye helyett, újabb szerkezet?

Ha az utóbbi: miért ne lehetett volna azt kinyomatni. — Ha az elsőbb: megszűnt e az által a ministeri jegyzőkönyvben a pragmatica sanctióra hivatkozás?

Az istenért! abból a pragmatica sanctióból legalább csak egy árva értelmes mondatot idézne a ministerium, melyben nem mondom, világosan ki lenne mondva, de melyből ki lehetne bonczkésélni azt, — hogy a sanctio pragmaticánál fogva, a magyar birodalommal, és hogy Ausztria háboruja, egyszersmind Magyarhon háboruja is . . .

Megkísértette a Cultusminister . . . 'S mit mondott?? Azt, hogy benne van a sanctio pragmaticában ez: „contra vim etiam externam.“

Benne biz az! és még sok más szép is van abban a pragmatica sanctióban . . .

Például benne van, „cum vicinis regnis et provinciis haereditariis unione.“ Benne van: indivisibiliter, inseparabiliter, insimul, invicem haereditarie.

Benne van: conservanda domestica tranquillitate. . . Benne van: domesticis confusionibus et periculis. . . Benne van: internos motus. . . Benne van: interregni mala. . .

Benne van és pedig külön §-ban, 1723: 1: §. 3; regnis et provinciis haereditariis intra et extra Germanium sitis, inseparabiliter. . .

És benne van ám az is, megint külön §-ban, 1723: 1 §. 4: pro infallibili Rege Hungariae, partiumque Regnorum et provinciarum eidem annexarum, ac que indivisibiliter. . .

De még benne van az is: Viennam expeditam deputationem. . .

'S ez utolsó három szóból legalább magából is világos, hogy az 1848-ik martiusi magyar küldöttség Bécsbe, egyáltalában nem volt forradalom, hanem a nemzetnek legtörvényyszerűbb és épen a sanctio pragmatica szerénti eljárása.

Sok szép szó, sok egyes magában helyes szóköztés van abban az 1723: 1 és 2-ben.

De mit és egyes szavakat kikapni? Azt kell nézni, mikép vannak azok a mondatba füzve? mi a törvény feladata? czélja? főtétele? határozott kijelentése?

Nem a képviselőház dolga szóköztés, szó és mondatfüzés és elméletét tanítani.

Ismételve elmondtuk és megmutattuk már, hogy a sanctio pragmatica nem egyéb örökösödési szerződésnél.

Nem akarok, s nem is hiszem, hogy tudnék jószólni főként ugy mint a pénzügyminister magát

ganz naiv főfő jóslómesternek vallja s tartja. Csak kívánom: ne adja isten, hogy más, mint független felelős magyar minister mondhasza azt a pragmatica sanctiónál fogva: — miként a pragmatica sanctio által Magyarország egyesülve lévén Ausztriával: a hon ellenségei a független Magyarhon országgyűlésén bent a képviselők házában vannak.

De miután a független felelős magyar ministerium ezt kimondá: nem tesz haszontalan munkát, ha üres óráiban ezen elv vaskövetkezéseinek elmélkedik.

Jellasics is még eddig, ezzel izgat, s ezzel takargatja párttűtö czéljait.

V. A.

Óbecse Jul. 18.

Kemény harcot állottunk ki, még pedig nem a legnagyobb dicsőséggel. A f. hó 14. visszautózt ráczok 17. a legnagyobb záporosóban próbára akartak bennünket venni, de néhány lövés után visszaveretvén, 17. ismételték a merényt s mondhatni, némi sikerrel. 4 éjjen s napon át szabad ég alatt a legnagyobb esőben talpon volt 5 század honvéd épen ez nap szállított fel pihenésre sorkatonaság által helyettesítettvén. Mi bár ne történ volna, s testben léleken törődtek levén magunkon kívül alunánk, éj fél után 2 óra felé ébresztetvén fel kemény ágyuzás által.

Századunk néhány perc alatt felfegyverzetten állt a kapitány laka előtt, a sánczok felé indulánk de hallatlan! a sorkatonaságot, huszárokat, ágyukat futni látjuk, a nélkül, hogy egy lövést tettek volna. Egyedül nem maradhatván, hátrálnunk kell még a faluból is, melyet a betódult ráczok, s szerbek, kiraboltak, s felgyújtottak. Két óra lefolyása után a honvéd 4. százada visszanyomult a faluba, s nyomta a rabló csordát ki felé. Ekkor a harc legdühösebben folyt, hullott az ember mind a két részről, míg végre a ráczok hátat fordítva futottak, mi azonban kimerült erővel a nagy sárkan már nem bírtunk menni. A huszárok hátunk mögött tátották szájukat, lelkesítettük jönnének utánunk, de hogy jöttek, pedig ekkor vagy 300 ráczot zászlójukkal együtt hatalmunkba éjthettünk volna. Ekkor kapitányunk ostromot rendelt, a sánczok felé rohantunk már, midőn a hátunk megettől sorkatonaságnál takarodót vertek, hátránztunk, magunkra voltunk hagyva, s így természetes, hogy ismét hátrálnunk kelle. Ha látjuk az itt történeteket, mindinkább meg kell győződnünk a felől, hogy a sorkatonaságnál még mindig a bécsi camarilla működik. Iszonyú azt nézni mit csinálnak ezek az emberek, ha egy puska véletlenül elstül, már futni kezdenek, a huszárokkal együtt istenem! pedig tegnap mind felfalhattuk volna, azokat a kutyákat, s most a sánczok közt csibukozhatnánk (?) de mit tehet 5 század honvéd, magára hagyatva. No de se baj, majd felvirad még ám csak akkor, ha a sorkatonaságra nem támaszkodunk, mert ebben, de különösen pecsovicus tiszteiben épen nem lehet bizni. Most miután Földvárt hamuvá égettük kihuzódtunk Becse felé, ide várjuk a ráczokat, s negyszerű ütközetet reméllünk. Vesztességünk eddig 8 halott, 14 sebesült, a sorkatonaságból csak egy esett el, innen láthatni, hogy mindenütt mi vagyunk a tűzben. Épen most érkezik Csongrádból 1400 nemzetőr, csak jertek nemzetörök! veletek tehetünk valamit, de sorkatonasággal nem.

Isten veletek polgártársaim! ha a hatalmas sorsnak ugy tetszik, hogy életben maradjak, legelső alkalommal ismét e hasábokon fogtok soraimmal találkozni. Egy honvéd.

H I R D E T É S E K.

Heckenast Gusztávnál

kapható e korszerű irat :

Rendszeres elveken alapuló

Pénzügyi eszmék,

Törvényjavaslat a kármentesi-
tésről

és a földbirtokosok

Hitelintézetének

legegyszerűbb terve.

Irta

Jerney Antal

ügyvéd és mérnök.

Ára 10 kr. pp. a hazáé.

Tessék olvasni!

Egy tudományoskészségű, az irodalmi pályán is névről és jó oldalról ismeretes fiatal, ki okadatos irányzatképei által a nevelési téren is kellő tanszerűséget fejtett ki, nevelőül, vagy valamely radicalszellemű hazafi mellé titoknokul ajánlatik. Értekezhetni vele Magyarutca 519 szám alatt földszint 2-ik ajtó mindennap reggel fél 10 óráig.

Bérbe adandó lak.

Egy három szobából álló lak minden órán kiadandó, a széna téren a patika felett mellyeknek egyike szeglet szoba a piacra, hővebb tudósítást a házmester adand.

Hartleben K. A. könyvtárusnál

Pesten váci-utca 437 sz.

Épen most jelent meg és kapható :

S Z Ó Z A T

az

egyházi reform ügyében.

Irta

Szerencsepataki János.

1848. 8-rét csinos borítékban 20 kr.

ÉRTESETÉS.

A Lengyel István által készített durranással és durranásnélküli löböt kijátszása történik e hó 23-án a forradalmi csarnokban délután 3 órakor.

Hajnövesztő-kenet.

Az igen kapóssá lett hajnövesztő kenet, mellytől a szőke, ősz és veres haj, barkó, bajusz és szakáll is szépen megfeketül, ismét újra készítve kapható: bálványutca 183. sz.

Dr. Malatides.

TESSÉK OLVASNI.

Egy felsőbb tanodákat végzett egyén, jó levelekkel ellátva, mezei gazdaságban jártas, beszél négyféle nyelven, kíván valamely b. uri háznál inas, vagy huszárképpen fölvetetni, avagy B. Lo Presti által vezetendő lovasságnál bárki helyett vagy mellett szolgálatot tenni; fölálalható reggeli 11-től délutáni fél 4 óráig kőbányai borforráshoz címzett vendéglőben, harminczad-utca 114 sz. a.

Pesten Geibel Károly,

udvari könyvtárusnál megjelent és kapható :

a főméltóságú királyi

Főtörvényszékeken

1847-ben váltó és csődügyekben

hozott nevezetes bírői határozatoknak gyűjteménye.

Kiadja

Kriebel Tiv.

köz- és váltótörv. ügyvéd.

1848. füze 24 p. kr.

Magyar kö- zépp- vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus

20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek

legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

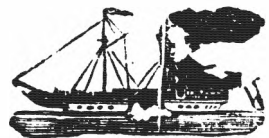
„ „ „ 5 „ 30 „

Váczról Pest felé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cz. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.